

SFS 2007:204

Utkom från trycket
den 9 maj 2007

Lag om ändring i lagen (1993:737) om bostadsbidrag;

utfärdad den 26 april 2007.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 22 och 28 §§ lagen (1993:737) om bostadsbidrag skall ha följande lydelse.

22 §² Bestäms det slutliga bostadsbidraget till högre belopp än vad som för samma år har betalats ut i preliminärt bidrag, skall skillnaden betalas ut. Bestäms det slutliga bostadsbidraget till lägre belopp än vad som för samma år har betalats ut i preliminärt bidrag, skall skillnaden betalas tillbaka.

Belopp under 1 200 kronor skall inte betalas ut eller betalas tillbaka.

På belopp som skall betalas ut eller betalas tillbaka enligt första stycket skall ränta respektive avgift betalas i enlighet med föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

28 §³ Försäkringskassan skall besluta om återbetalning enligt 22 § och om återbetalning av bostadsbidrag som i övrigt har lämnats felaktigt eller med för högt belopp. Om det finns särskilda skäl för det får Försäkringskassan efterge krav på återbetalning helt eller delvis. Vid bedömning av om sådana skäl föreligger skall särskilt beaktas sökandens och dennes medsökandes förmåga att kunna betala tillbaka bidraget. För att rätten till eftergift skall kunna prövas skall skyldigheten enligt 24 § att anmäla ändrade förhållanden ha fullgjorts av sökanden och dennes medsökande. Om de inte har anmält ändrade förhållanden kan eftergift ändå prövas om de skäligen inte borde ha insett att de var skyldiga att göra en sådan anmälan. Om sökanden eller dennes medsökande medvetet eller av oaktsamhet lämnat felaktiga uppgifter till grund för bedömningen av rätten till bostadsbidrag, får kravet på återbetalning inte efterges.

Vid en senare utbetalning av bostadsbidrag eller annan ersättning som skall betalas ut av Försäkringskassan till någon som skall betala tillbaka bidrag enligt första stycket får Försäkringskassan hålla inne ett skäligt belopp i avräkning på vad som har lämnats för mycket.

Om en person som har befunnits återbetalningsskyldig enligt första stycket har träffat avtal med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller har medgettts anstånd med betalningen av det återkrävda beloppet, skall ränta tas ut på beloppet. Räntan skall tas ut efter en räntesats som vid varje tid-

¹ Prop. 2006/07:49, bet. 2006/07:SfU6, rskr. 2006/07:134.

² Senaste lydelse 2004:828.

³ Senaste lydelse 2004:828.

punkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Räntan skall beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anstånd medgavs, dock inte för tid innan återkravet förfallit till betalning.

Om ett belopp som har återkrävts enligt första stycket inte betalas i rätt tid, skall dröjsmålsränta tas ut på beloppet. För uttag av dröjsmålsränta gäller i tillämpliga delar räntelagen (1975:635).

Om det finns särskilda skäl får Försäkringskassan helt eller delvis efterge kravet på ränta enligt tredje och fjärde styckena.

Ränta skall inte tas ut på sådan avgift som avses i 22 § tredje stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. De nya bestämmelserna i 28 § tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

GÖRAN HÄGGLUND

Kjell Rempler
(Socialdepartementet)